

כפורים מותר הכל ואפילו שחקנית תיאטרון הפועליק אהל, לאה דגנית, יכולה להופיע כנערה פולי ברנר בגרב רשת, מה שאינו מונע ממנה שיחה רצינית עם ידידה.

פעולת תגמול מבצע רפאל קלצ'קין עצמו, בתגובה לפלייט של אשתו עם מלך המדבר, תוקף בלהט בת'מדבר חגיגית מאד.

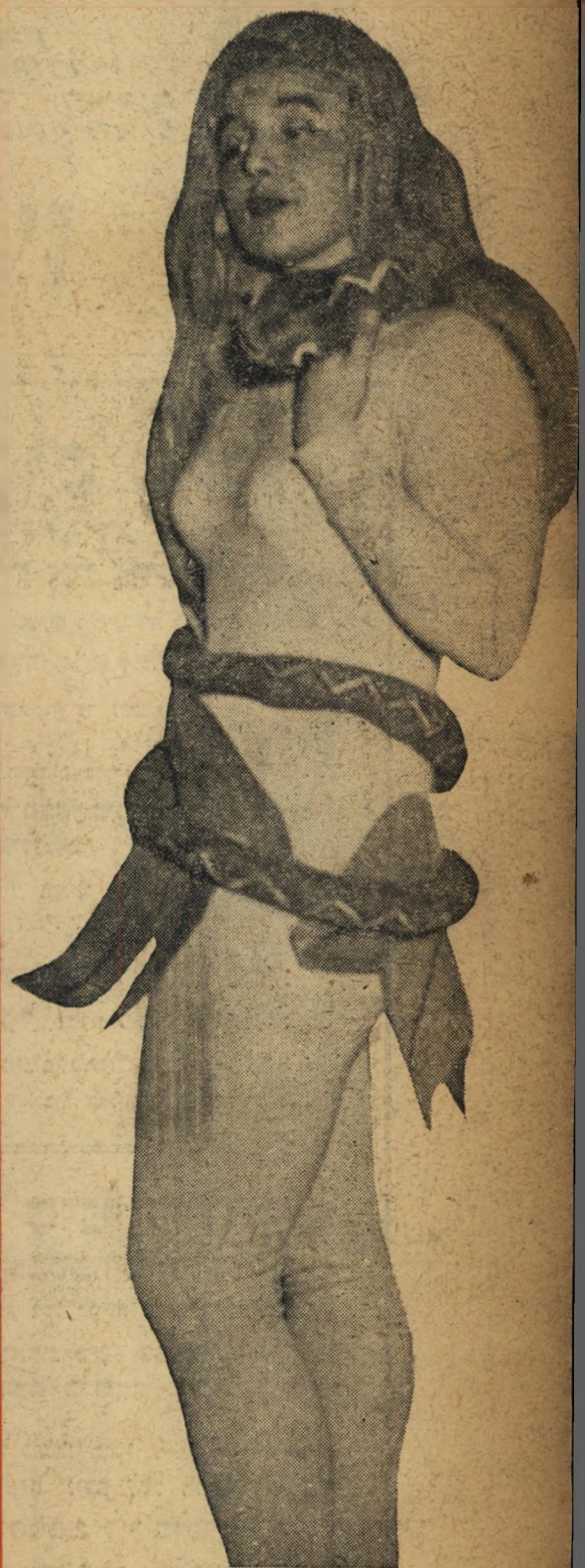
אהבה מדברית מוצאת את ביטויה בנשיקה מזרחית לוחטת, שמעניק איבו'סעוד ללחיה של הדסה קלצ'קין, אשתו של שחקן הבימה רפאל קלצ'קין, המתעטפת בפרווה לתוספת של זימוט.

מה קורה כשעם שלם מחלים שנמאס לו להיות עצוב ומרו

יין. אהבה ופנ

כא ריים, נערכו השנה רק שני נשפים המוניים, ראויים לתשומת לב. היו אלה נשף אגודת הציירים בבית לויסון, ונשף הסטודנטים כי אולמו בית ציוני אמריקה. אבל פורים תש"ז היה פורים שקט. כמעט ולא נשמעו בו רעמי היריות וההתפוצצויות הרגילים והשמחה הרעשנית לא פרצה כמעט מקירות הבתים החוצה, אל הרחוב. ואילו מעגלי הריקודים ההמוניים ברחובות ובכפרות היו הפעם קטנים, סחפו אליהם רק נוער. את הכמיהה הכללית לתהלוכות קרניבל בטי או רכבות הצופים מכל רחבי הארץ, שהצי טופפו על מדרכות הרחובות בתל-אביב וירי שלים, כדי לחזות בעדלידע זוטא, שנערכה בהם. הקהל לא גילה ברגנות יתרה.

היה זה שבוע של התפרקות לאזרחי ישי ראל. לאחר הדשים ארוכים של מתח גבוה ככל שטחי החיים, יצאו גדולים וקטנים לשי כוח ולשמוח. חיילי מילואים הפכו נסיכים, שודדיים וטכחים; משלמי המיסים נעשו אפאשים, מקסיקנים וכושיים חפרי'דאגה. מעולם לא נראה בארץ עושר ופאר כה רב של תלבושות פסגוניות, מסכות מקוריות ומרי היכות עין. בחנויות הצעצועים אזלו כל אביזרי הפורים במהירות בלתי רגילה, עד שבקושי ניתן היה להשיג גם מסכת פורים רגילה. לקח העבר של השנים הקודמות, לעומת זאת, צמצם את מספר הנשפים הציבוריים ההמוניים. בתל-אביב, שכל אולמותיה היו כי שנים קודמות תפסים עלידי מוסדות ציבור

הנחש וחוה. כמעט כל אחד מבאי נשף האמנים קינא בנחש, שחיבק את גופה של נערה תמימה וחיגנית זו, בתלבושת חוה אמנו.

לנשום עמוק מצוה הרופא. לאחר שכוס היין שעל השולחן הורקה, אין זה משנה מה הוא בודק, העיקר שזה מדגון. היטב את הפאציניטי, המרגישה מייד הקלה רבה.

כושים שניים מרמתיים יוצאים במחול פראי מטורף, כאילו הנערה המציצה מבין רגליהם, עומדת להיות נטי רפת בארוחת הערב שלהם. הריקוד הוא ההקדמה, כנראה.